

OPINIONS

Nº 82 - Any 2016

Melangia

S'acosten les festes de Nadal, festes que predisposen als records d'infantesa que, en aquestes dates, afloren i envaeixen el cor predisposant-nos a l'enyor i al misticisme.

En moltes cases es guarnirà un avet o es farà el pessebre, i, quan els més menuts preguntin el perquè d'aquest enrenou, respondrem de manera planera que, l'arbre guarnit, és un símbol d'aquestes dates i, el pessebre amb la cova, Josep i Maria, l' infant, la mula i el bou (que eren allí per donar escalfor al nou nat en una nit molt freda); els pastors; la gran estrella i els reis, formen part d'una tradició cristiana.

Les esglésies s'ompliran de gent per oir la Missa de Nadal i, ben segur que, els que tindran la sort que la litúrgia vagi acompanyada de música i cants, els produirà un petit enrenou interior recordant gent estimada que ens agradaria estiguessin al nostre costat.

¡¡Quants Nadals vàrem gaudir amb il·lusió de la família, propera o llunyana, al voltant d'una taula que la mestressa havia guarnit amb les millors estovalles i, dies abans, a l'hora d'anar a proveir, havia fet mans i mànigues, amb el que hi havia a la cartera, perquè no hi faltés res.

Esperàvem, fent salivera, el caldo amb galets, la carn d'olla, el gall d'indi o el pollastre farcit, (que només es menjava en dies molt assenyalats), la macedònia, els torrons... i, en acabar, escoltàvem com els senyors davant d'una tassetta de café o malta, una copa de conyac, i fumant un cigarret, fària o puro, parlaven de política criticant la manera de fer del govern. Mentrestant, les senyores, fent un grupet a part, prenien un xarrup d'Aromes de Montserrat o de Camamilla... per fer pair... tot comentant amb veu baixa "¿no us n'heu assabentat de...?"

¿Què ha canviat d'aquells temps ençà? ¿Nosaltres? ¿la societat? ¿els hàbits...? Rumiant-ho bé i amb la mà al cor, potser una mica de cada cosa.

Encara, en aquestes dates, hi ha reunió entorn la taula amb diverses generacions: padrins, fills, nets i altres familiars, però, no hi ha aquella il·lusió. Potser perquè veiem sovint la família; dinem plegats en moltes festes plats succulents, i (salvant excepcions), les tabletas o els mòbils interrompen o substitueixen les converses durant el dinar, quasi no es fa sobre taula i, després, tothom campa als seus aires.

Els records formen part de la vida i a vegades és bonic recordar, però...

Si ets dels qui mirar enrere et fa mal perquè només vas rebre "engrunes", materials o emocionals, que van deixar cicatrius que encara són doloroses, o, si en l'actualitat tens problemes de salut, propis o de persones que estimes; l'economia passa per un mal moment i la soledat ha fet acte de presència en el teu cor. ¡¡No t'acovardeixis ni et tanquis en tu mateix!!

Malgrat el fred, la boira, o un temps que convida a quedar-se a casa, ¡¡surt al carrer i gaudeix de l'espectacle on les llums, els comerços engalanats, els cants de nades i els Pares Noels són els protagonistes durant uns dies!!

Potser no allunyaràs l'agror del record, ni la realitat del dia a dia, però, encara que només sigui per una estona, procura integrar-te en l'ambient festiu. Ben segur, tornaràs a casa amb més ànims per capgirar el negatiu que et succeeix i podràs enfrontar, amb més assossec, tantes cabòries i dessabors que sembla han fet niu en tu i no volen marxar.

Hi ha unes frases molt boniques que, posades en pràctica, també poden ajudar a fer la vida més plaent en aquestes festes i sempre.

Diuen el següent:

No deixis de...

Irradiar felicitat encara que siguis infeliç.
Intentar perdonar a algú que no mereix el teu perdó.
Mantenir la calma en moments de desesperació.
Demostrar alegria quan no se'n té.
Somriure quan es desitja plorar.
Fer feliç a algú encara que tinguis el cor esmicolat.
Consolar quan el que necessites és consol.
Elogiar quan el que desitges és maleir.

Expressions a les quals afegiria uns quants punts de vista personals que també poden ser vàlids:

Exterioritza les teves emocions i no les guardis secretament dins el cor per pors o pel que pugui dir la gent. Les emocions demostren que ets viu i no són en sí, bones o dolentes, llevat quan s'exterioritzen i fan mal als altres.

Planta cara als complexos que arrossegues tant temps, només són un parany de la ment que t'esclavitzen i priven que et sentis lliure i feliç.

La vida és curta, viu-la amb ideals que valguin la pena; siguis radicalment sincer amb tu mateix; no juguis amb els sentiments dels qui t'estimen o depenen de tu, amb cinisme, hipocresia i prepotència.

No siguis dels que descarreguen amb paraules o accions els fracassos de la teva vida, o, aquells "sentiments especials" que et tenen avergonyit. Qui et rodeja, no en té cap culpa.

No manipulis, al teu antull, la veritat amb mentides pel plaer de fer mal, tard o d'hora és descobrirà que ets persona que no mereix cap credibilitat i tothom fugirà de la teva vora.

O l'inrevés. Si ets dona, no permetis que ningú t'insulti, t'humiliï fent de la teva vida un silenciós infern particular. No ets propietat de ningú i malgrat estimis a qui abusa de la teva bona fe, tot té un límit.

Siguis valenta i posa-ho en coneixement de l'autoritat; enfronta't a qui practica amb tu i amb assiduitat, faltes de respecte, crits i fins i tot arriba a les mans. No deixis que les armes dels covards amarquin la teva vida. Cap mal tractador mereix ni un petit bri de consideració.

En aquest món només hi som de pas i el temps passa molt ràpid. Allunya del teu costat a qui et fa sentir amargor i és la causa que no puguis viure amb alegria i tranquil·litat. Dos vocables que donen qualitat de vida, als quals, té dret tot ser humà.

Posar-ho en pràctica no és fàcil doncs, requereix fer passos importants i prendre decisions a vegades amargues i plenes d'interrogants, però, val la pena deixar enrere mals sons, mirar endavant amb un prisma esperançador i, no perdre de vista "aquella" il·lusió que, encara que sigui petita, ocupa la teva ment o el teu cor. Plegades, són una dicotomia molt bona que t'ajudarà a trobar el sentit positiu de la vida.

Pensa sempre que ets molt important per algú i procura que ningú malmeti aquest pensament. Intenta alhora, ser feliç amb les petites coses; metafòricament es podria dir que són com les gotetes d'aigua, una al costat de l'altra, fan el gran mar de la felicitat.

Per últim i, per acabar aquest escrit, m'acomio amb...

Un desig personal:

M'agradaria en aquestes dates, fer-vos una abraçada molt estreta d'agraïment a tots els que em llegiu, i, sobre tot, als que en un moment o altre us pugueu sentir sols.

Sé no és un gran consol, doncs el que més allunya la solitud és el diàleg i el contacte personal, i, només puc, de manera virtual, oferir-vos la meva estima desitjant-vos alhora, que el vostre cor sigui ple de pau i felicitat en aquestes festes i sempre.

Que el 2017 us depari **Salut.** **Diners** i sobre tot... molt **Amor.**

Maria Mercè Usón